

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17443/2024
09.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Данијел Стаменковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Стојиљковић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Александар Протић, адвокат из ..., ради испуњења уговора и дуга, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1306/2023 од 30.04.2024. године, у седници одржаној 09.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1306/2023 од 30.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизији тужене ББ изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1306/2023 од 30.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 69/21 од 13.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да на име испуњења уговора, дуга, солидарно исплате тужиоцу износ од 625 евра у динарској противвредности са каматом од 18.06.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплате износ од 83.150,00 динара, а на износ од 73.500,00 динара камату од дана извршности одлуке па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1306/2023 од 30.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ББ је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу исплате износ од 625 евра у динарској противвредности са каматом од 18.06.2016. године, јер тужени нису извршили своје обавезе и исплатили тужиоцу накнаду за извођење грађевинских радова током новембра и децембра 2015. године и у периоду од априла до јула 2016. године, применом одредби материјалног права. С обзиром на то да одлука о овом тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања, а нижестепени судови су на основу чињеница утврђених током поступка одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредби материјалног права, то у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије.

Са напред наведених разлога, с обзиром да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене ББ, као изузетно дозвољеној, то је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.02.2021. године, а вредност предмета спора је 625 евра у динарској противвредности.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности и да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија није дозвољена, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**